

ความรัก การแต่งงาน

นำเสนอเมื่อ : 7 ก.พ. 2552

ใกล้ถึงวันแห่งความรักแล้ว
ก็เลยจะเขียนให้คนที่กำลังมีความรักและหรือกำลังที่จะมีความรักให้เห็นความสำคัญของคว
ามรัก เพราะความรักทำให้โลกสดใส จิตใจเบิกบานเมื่อคิดถึงความรัก
ความรักเกิดขึ้นสานสัมพันธ์เป็นความหวังใตกลางใจที่จะแต่งงานเพื่อสร้างครอบครัวและค
วามมั่นคงให้กับชีวิต
แต่การแต่งงานของคนในปัจจุบันนั้นดูแล้วไม่ได้เกิดขึ้นจากความรักเลย

เป้าหมายแห่งการแต่งงานอยู่ที่การสร้างครอบครัวที่มีแต่ความรักใคร่กลมเกลียวโดยไม่มีก
ารหยาร้างสามีภรรยาจะบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อมีการปฏิบัติธรรมร่วมกัน
การปฏิบัติธรรมจะช่วยให้ชีวิตคู่เข้มแข็งมั่นคงพอที่จะฝ่ามรสุมต่างๆไปได้
ดังนั้นคู่สามีภรรยาที่ต้องการมีชีวิตการแต่งงานที่ยั่งยืนตลอดไปต้องร่วมกันปฏิบัติธรรม

คำว่า ธรรม ในที่นี้หมายถึงคุณธรรมและจริยธรรม

คุณธรรมได้แก่ คุณสมบัติที่ดีภายในจิตใจ เช่น ความรัก
ความสงสารซึ่งช่วยให้คนเราทำหน้าที่ของสามีภรรยาได้โดยไม่ต้องฝืนใจ

จริยธรรมได้แก่หลักแห่งความประพฤติที่สั่งามที่จะต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุขของตนเอง
ครอบครัวและสังคม จริยธรรมเป็นขอปฏิบัติซึ่งกำหนดไว้โดยศาสนา
วัฒนธรรม
ประเพณีและกฎหมายว่าอะไรเป็นหน้าที่ที่สามีภรรยาจะต้องทำเพื่อความผาสุกแห่งครอบครัว

จริยธรรมเป็นเรื่องการควบคุมพฤติกรรมที่แสดงออกทางกายและทางวาจา
ซึ่งคนอื่นสามารถรับรู้และประเมินได้ว่าเรามีจริยธรรมมากน้อยเพียงใด
เช่นการที่สามีภรรยาต้องให้เกียรติกันและกันเป็นจริยธรรมอย่างหนึ่ง
คนทั่วไปสามารถมองเห็นได้ว่าสามีภรรยาคุณนี้ให้เกียรติกันและกันหรือไม่
ตรงกันข้ามกับคุณธรรมซึ่งเป็นเรื่องภายในจิตใจซึ่งยากที่คนทั่วไปจะตรวจสอบได้ว่ามีมาก
น้อยเพียงใดเช่น

ความรักเป็นคุณธรรมอย่างหนึ่ง

คนอื่นไม่สามารถจะมองเห็นความรักภายในจิตใจของเราว่ามีมากน้อยเพียงใด

เท่าที่คนทั่วไปจะทำได้ก็คือคาดคะเนจากพฤติกรรมภายนอกของเราว่าเรามีความรักในใจมากน้อยแค่ไหน

คุณธรรมเป็นรากฐานของจริยธรรม

เมื่อสามีมีคุณธรรมคือความรักภรรยาอยู่ในหัวใจ

เขาก็จะปฏิบัติหน้าที่ของสามีต่อภรรยาโดยไม่ต้องฝืนใจ

ความรักทำให้สามียอมเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อครอบครัวของเขา

ดังนั้นความรักจึงเป็นรากฐานสำคัญของชีวิตการแต่งงาน

คู่สามีภรรยาที่แต่งงานกันด้วยความรักจะสามารถปรับตัวเข้าหากันได้ดีกว่าคู่ที่แต่งงานกันโดยไม่มีความรักเพราะความรักจะทำให้คู่รักยอมลงให้กันและทนกันได้

คำว่าความรักในพระพุทธศาสนามี ๒ ประเภท ดังนี้

๑. เปมะได้แก่ ความรักใคร่หรือความรักแบบโรแมนติกซึ่งเกิดจากสาเหตุ ๒

ประการ คือ (๑)บุพสันนิวาส

หญิงชายเคยอยู่รวมกันมาแต่ชาติปางก่อน

เมื่อเกิดใหม่มาพบกันในชาตินี้จึงเป็นเนื้อคู่กันและรักกัน

(๒)การดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชาติปัจจุบันก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของความรัก

แมหญิงชายจะไม่เคยอยู่รวมกันมาแต่ชาติปางก่อน

ทั้งคู่ก็รักกันได้เพราะความมีน้ำใจของอีกฝ่ายหนึ่งที่คอยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

๒.

เมตตาได้แก่ความปรารถนาดีหรือความหวังดีที่จะให้คนอื่นมีความสุข

ซึ่งเกิดจากการมองเห็นความดั่งามหรือความน่ารักของคนอื่นแล้วเกิดความประทับใจจนถึงกับคิดส่งเสริมให้เขามีความดั่งามหรือความน่ารักยิ่งขึ้นไป

ชีวิตการแต่งงานจะยั่งยืนนานถ้ามีความรักทั้งสองอย่างคือมีทั้งความรักแบบโรแมนติกและ
ความรักแบบเมตตาเป็นพื้นฐาน

ความรักแบบโรแมนติกสร้างความสุขความเพลินใจเมื่ออยู่ใกล้คนรัก

แต่ไฟแห่งความรักใคร่รักใคร่ชดชวยอยู่ได้ไม่นาน

ความเคยชินเพราะอยู่ด้วยกันมานานมักทำให้ความรักใคร่จืดจางไปได้

ด้วยเหตุนี้

เราจึงต้องมีความรักแบบเมตตาตามประกบความรักใคร่เพื่อให้ความรักยั่งยืนยาวนาน

ความรักแบบโรแมนติกถูกความน่ารักน่าปรารถนาของคุณครองเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดอารมณ์รักความรักใคร่มีธรรมชาติไม่แน่นอน

เวลาใดคนรักทำตัวมีเสน่ห์น่ารักเวลานั้นอารมณ์รักใคร่ก็จะเบ่งบานมีพลัง

เวลาใดคนรักเอาแต่ใจทำตัวไม่น่ารักเวลานั้นความรักใคร่ก็จะอับเฉาร่วงโรย

ความรักใคร่แบบโรแมนติกจึงมีสภาวะขึ้นลงตามปัจจัยเงื่อนไขภายนอกอันได้แก่กิริยาอาการของคนรักเป็นสำคัญ

ความรักใคร่แบบโรแมนติกเกิดโดยสิ่งเร้าภายนอกจากคนรักเป็นสำคัญจึงมีสภาวะไม่คงที่ถาวร

สามีภรรยาที่ประสงค์จะทำให้ความรักใคร่เข้มแข็งมั่นคงต้องผสมความรักแบบโรแมนติก ด้วยความรักแบบเมตตา

ความรักแบบโรแมนติกเปรียบเหมือนรถยนต์ที่อาศัยคนอื่นคอยเติมเชื้อเพลิงให้อยู่เสมอจึงจะแล่นไปได้

แต่ความรักแบบเมตตาเปรียบเหมือนรถยนต์ที่เจ้าของผลิตเชื้อเพลิงได้เองอย่างไม่มีขีดจำกัดจึงแล่นไปได้ตลอดเวลา

ทั้งนี้เพราะความรักแบบเมตตาเป็นสิ่งที่ใจเราสร้างขึ้นมาเองด้วยการฝึกมองให้เห็นความดีงามของคนอื่นคนเราจะมีเมตตาในใจได้ต้องฝึกมองโลกในแง่ดี

ถ้าสามีภรรยาสามารถฝึกใจให้มองแต่แง่ดีของคู่ครอง

ต่างฝ่ายต่างจะรักกันและกันได้ตลอดเวลาแมแต่ในยามที่อยู่ด้วยกันมานานจนข้อบกพร่องของอีกฝ่ายหนึ่งเริ่มปรากฏออกมา

สามีภรรยาต้องสามารถทำใจให้มองข้ามข้อบกพร่องเหล่านั้นและเพ่งความสนใจไปอยู่ที่ความดีงามของคู่ครอง

และต้องมีคุณธรรมพื้นฐานภายในจิตใจที่จะทำให้คู่บ่าวสาวสามารถปฏิบัติหน้าที่ของสามีภรรยาโดยไม่ต้องฝืนใจหน้าที่จัดเป็นจริยธรรมเพราะเป็นเรื่องที่ต้องประพฤติปฏิบัติ

พระพุทธเจ้าทรงแสดงหน้าที่ของสามีภรรยาไว้ในสังคาลกสูตร ดังนี้

สามีต้องปฏิบัติบำรุงภรรยา ดังนี้

๑) ยกย่องให้เกียรติในฐานะภรรยา

๒) ไม่ดูหมิ่น

๓) ไม่นอกใจ

๔) มอบความเป็นใหญ่ในบ้าน

๕) ให้เครื่องประดับเป็นของขวัญตามโอกาสอันควร

ภรรยาต้องปฏิบัติบำรุงสามี ดังนี้

๑) จัดการงานบ้านให้เรียบร้อย

๒) สงเคราะห์ญาติมิตรทั้งสองฝ่ายด้วยดี

๓) ไม่นอกใจ

๔) รักษาทรัพย์สินสมบัติที่หามาได้

๕) ขยันไม่เกียจคร้านในงานทั้งปวง

เมื่อว่าตามแนวสังคาลกสูตรนี้

พิธีแต่งงานของชาวพุทธควรกำหนดให้คู่บ่าวสาวกล่าวคำปฏิญาณตนต่อหน้าพระรัตนตรัยคือ

อพระพุทธรูป

พระธรรมและพระสงฆ์ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ตามแนวสังคาลกสูตรโดยฝ่ายเจ้าบ่าวเริ่มก่อนว่า

"

ข้าพเจ้าขอกกล่าวคำปฏิญาณต่อหน้าพระรัตนตรัยว่า

ข้าพเจ้าจะรักและซื่อสัตย์ต่อภรรยาของข้าพเจ้าตลอดชีวิต จะยกย่องให้เกียรติไม่ดูหมิ่น

ไม่นอกใจ

มอบความเป็นใหญ่ในบ้านและให้เครื่องประดับเป็นของขวัญตามโอกาสอันควร"

ฝ่ายเจ้าสาวกล่าวว่า

"ข้าพเจ้าขอกกล่าวคำปฏิญาณต่อหน้าพระรัตนตรัยว่า

ข้าพเจ้าจะรักและซื่อสัตย์ต่อสามีของข้าพเจ้าตลอดชีวิต

จะจัดการงานบ้านให้เรียบร้อยสงเคราะห์ญาติมิตรทั้งสองฝ่ายด้วยดี ไม่นอกใจ

รักษาทรัพย์สินสมบัติที่หามาได้และขยันไม่เกียจคร้านในงานทั้งปวง"

คำปฏิญาณของคู่บ่าวสาวนี้ควรถือเป็นหัวใจสำคัญของพิธีแต่งงานแบบพุทธ

จริยธรรมของสามีภรรยาในสังคาลกสูตรนี้เน้นการแบ่งหน้าที่ของแต่ละฝ่ายเป็นสำคัญ

นั่นคือ สามีเป็นฝ่ายทำงานหารายได้เขามา

ในขณะที่ภรรยาเป็นใหญ่ในบ้าน

แต่สามีภรรยาในยุคปัจจุบันอาจช่วยสนับสนุนบทบาทของกันและกันก็ได้

เช่นภรรยาออกไปทำงานหารายได้นอกบ้าน สามีช่วยภรรยาทำงานบ้าน

แต่ไม่ว่าใครจะทำบทบาทใด

สิ่งสำคัญที่ต้องใส่ใจก็คือต้องมีเวลาให้ความรักและความอบอุ่นแก่สามีภรรยาและบุตรธิดา

ความรักและความอบอุ่นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับสมาชิกภายในครอบครัว

บางที

ความสำเร็จและความรุ่งเรืองในหน้าที่การงานนอกบ้านก็ไม่สามารถจะแทนที่ความรักและค

ความอบอุ่นภายในบ้าน

ความรักสามีภรรยาที่มีอยู่ในที่ใด

ที่นั่นก็จะประสบความสำเร็จและความรุ่งโรจน์แต่ที่ใดไหนแต่ความสำเร็จหรือความรุ่งโรจน์

ก็ไม่แน่ว่าที่นั่นจะมีความรัก

ความรักเป็นพื้นฐานของชีวิตครอบครัว

เมื่อมีความรักอยู่ภายในบ้าน

ความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรืองก็จะตามเข้าบ้านมาเองโดยไม่ชักช้า